

A jurisztokrácia már a spájzban van

2023 október 06. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Felülírhatja-e a népképviselők által hozott törvényeket néhány taláros ember?

Az átkosban a bíróság a Párt ökleként, az elvtársak meghosszabbított karjaként működött. Akit a f? hatalom el akart tüntetni, ?k készségesen eltüntették, ártatlan medikától az alig tizenkilenc éves gyermekemberekig. Mint A tanúban: „Elnézést, Virág elvtárs, ez az ítélet.” Ilyen volt a „népi demokrácia” bírósága.

A jelenlegi, nem népi demokráciában az igazságszolgáltatásnak nevezett jogszolgáltatás elvileg „független” hatalmi ág, leválasztva a törvényhozói és végrehajtói hatalomról. Csakhogy f?embereiknek – a bírósági vezet?knek, alkotmánybírósági tagoknak – mégiscsak az Országgy?lés adja a stallumot. Kinevezésük politikusok szavazatától függ. Itt tehát máris megbicsaklik a függetlenség. S amúgy is: ki lehetne független neveltetés?!, attól, amit otthonról hozott? S olykor ennyi is b?ven elég ahhoz, hogy két bír? egymással homlokegyenest ellenkez?leg értelmezze egyazon jogszabályt.

Az emberek többsége erre általában csak a vállát vonogatja. Kit érdekel? Tudniillik, amíg nem az ? b?rükre megy a jogértelmezési játék, addig tesznek rá, mit matatnak azok ott a paragrafusokkal. Ám amikor már arról jogászknak, kitoloncolhatók-e az országból a beözönlött barbárok, vagy inkább adjunk nekik szavazati jogot (Nancy Faeser német szövetségi belügyminiszter minapi szíves javaslata), mindjárt érdekelni kezdi a népet. Meg az is (szintén friss hír), amikor a 87 éves német anyókat nyolc hónapra börtönbe csukják a migránsokkal kapcsolatos kijelentései miatt. Szólásszabadság, mi?

Néhány nappal ezel?tt a magyar Alkotmánybíróság megsemmisített egy törvényt, mivel az – úgymond – „nem felel meg a különbségtétel észszer?ségére vonatkozó követelménynek.” Átlag halandónak mindez egyik fülén be, másikon ki. Pedig e félmondat komoly bajt jelez. Mondom ezt annak ellenére, hogy meggy?z?désem: a jelenlegi egy kiváló emberekb?l álló, normalitáspárti, józan Alkotmánybíróság, minden bizonnyal azért, mert egy normalitáspárti, józan parlamenti többség helyezte ?ket hivatalba. Megkockáztatom, a mostaninál szinte csak rosszabb jöhetne, ha például – ne adj’ isten – egy ?rült, baloldali woke-kormány verg?dne hatalomra, amelynek parlamentje magához hasonlatos félkegyelm?ekkel töltené föl a testületet.

Szóval nem „észszer?” különbségtétel miatt az Alkotmánybíróság megsemmisített egy törvényt. Az esetre Pokol Béla hívta föl a figyelmet, aki 2011-t?l idén szeptemberig maga is alkotmánybíró volt. A jogász Facebook-oldalán közzétett értékelése igencsak elgondolkodtató, ezért bátorkodom idézni bel?le.

A törvény el?tti egyenl?ség nemes eszméjét az alkotmánybíróságok zöme a mai jurisztokrácia világában kiterjesztette, és minden különbségtételt ellen?rzés alá vonva a 10-15 bír? többsége dönti el, hogy ez észszer? volt-e. Na most, a demokrácia sok millió állampolgár által választott törvényhozási többsége nem tesz mást a törvényalkotásnál, mint a különbségtételek ezreit és tízezreit felhasználva alkot szabályokat a nyugdíjelosztásra, a földek vásárlására, iskolai nevelésre, bolti bevásárlásra, a tömegmédia m?ködésére, adózásra és még ezer dologra. Ezzel a kiterjesztéssel tehát az állami demokrácia teljes döntési rendszerét ellen?rzés alá vonták az alkotmánybírák

– mutat rá Pokol Béla.

Vagyis (de ezt már én sarkítom le ennyire): végs? soron nem a törvényhozók törvénykeznek, hanem néhány bír?, akik bármilyen jogszabályt egy szempillantás alatt kukába dobhatnak. Másként fogalmazva: nem a nép által megválasztott képvisel?ké a f? hatalom. Igaz, a fényességes Nyugaton még „ígyebbül” mennek a dolgok. Az Egyesült Államokban némely liberális bír? önkényesen blokkolja a neki nem tetsz? törvények végrehajtását, például a gyermekgyilkosságok („abortuszok”) vagy a szivárványos ?rület témakörében. Botot dugnak a küll?k közé.

Biztos, hogy jól van ez így? Most akkor ez még demokrácia (népuralom) vagy már a Pokol Béla által említett jurisztokrácia, amelyben néhány, helyzetbe hozott jogtudor – mintha – kicsavarta volna a népképvisel?k kezéb?l a törvénykezést?

Érdemes tovább olvasni Pokol Béla fejtegetését. „Így legtöbbször csak két-három bír? többségének az észszer?ségi felfogása dönt a kisebbségben maradt fél tucat bír? észszer?nek tartásával szemben az ország és a sokmillió társadalom m?ködésér?l. Az egyes bír?kat tekintve pedig ez csak attól függ, hogy véletlenül kinek milyen családi szocializációja volt, ateista vagy hív? keresztény, anarchista nagyvárosi értelmiségi szül?k vagy vidéki gazdálkodó felmen?k határozták-e meg gyerekkorában a belé nevelt észszer?ségi felfogást. A benn töltött tizenkét évem alatt volt, hogy az ilyen észszer?ségi mérlegelésben egy ember többsége döntötte el az ország sorsát, és ez a mérlegelés semmivel nem volt nemesebb, mint a sok millió választó által megválasztott törvényhozási többség ellenkez? és megsemmisített észszer?ségi felfogása.” Lássuk be, ez azért eléggé riasztó helyzetkép.

Pokol Béla megemlíti, hogy az 1990-es évek végéig elismerten a magyar volt a világ leginkább kiterjesztett hatáskörű alkotmánybírósága. (Így történhetett, hogy 1991-ben a Sólyom László vezette testület megfúrta a Zétényi–Takács-féle igazságtételi törvényt. Nyilván csak véletlen, hogy a Lusztáció Sólyom expárttitkár apósát is érintette volna...) „Az alkotmányos alapjogok egy-egy jogterület garanciális pontjait veszik ki a törvényhozási többség döntési szabadsága alól, és az ezt sértő törvényi szabályt az alkotmánybírák megsemmisíthetik” – mutat rá a jogász. Például a választójog alapjogára hivatkozva a választási törvények bármely szabályát felülbírálhatják, a tulajdon vagy a szerződés szabadságának ürügyén a teljes magánjogot, néhány büntetőjogi alkotmányos alapelv révén pedig a teljes büntetőjogot.

És így tovább. Nem mellesleg a strasbourgi emberjogászok ugyanezt mondták velük, „így amikor a garanciális pontok tekintetében alávetette magát a magyar állam Strasbourgnak, akkor ezzel a kiterjesztéssel ott a teljes magyar jogrendszer ellenőrzését bitorolni kezdték” – fogalmaz Pokol Béla. Bejegyzését végül azzal zárja: ha még tagja lett volna az Alkotmánybíróságnak, a fenti döntéshez is különvéleményt fűzött volna, bár „hatásosabb talán, ha írom a replikáimat a nyilvánosság előtt a demokráciát leváltó jurisztokráciáról”.

Ismétlem, a baj nem olyankor történik, amikor a jelenlegihez hasonló, normalitáspárti alkotmánybírók gyomlálják a törvényeket, hanem amikor befutnak a szívárványosok és egyéb lézengő ritterek. Akkor tényleg baj lesz. Persze, ez a jurisztokráciás modell kapóra jön a Gyuri bácsi-féle önjelölt világmegváltóknak. Mennyivel egyszerűbb és olcsóbb kilóra megvenni néhány alulfizetett bürokratát, bírót, „önzetlenül” fizetni egyes amerikai ügyészek kampányát (arrafelé ilyen is van), mint médiabirodalmakat fenntartani, meghekkelni választásokat, halottakat szavaztatni. (Persze, a biztonság kedvéért a kettőt párhuzamosan futtatja a vén csirkefogó.)

S természetesen éppen az az amerikai „mélyállam” aggódik leginkább a magyar jogállamiságért meg a „független bíróságokért”, amelynek itteni helytartója, David Pressman két magyar (balliberális) bírót, Matusik Tamást és Vasvári Csabát eligazításra hív a fűhadiszállására. Ha vicces lenne, nevetnénk. De nem az.

Megmaradt csekélyke állami szuverenitásunkra a végső, legnagyobb veszélyt az jelenti, ha saját törvényeket sem alkotunk. S lassan idejutunk. Az uniós meg a strasbourgi emberi jogi bíróság már most is a fejünk felett dönt, törvényeket semmisít meg, bíróságokat szab ki ránk a birodalom elvárásai szerint. Ami akkor is vérlázító és elfogadhatatlan, ha uniós csatlakozásunkkal önként dugtuk fejünket a hurokba. Ám képzeljük el a katasztrófát, hogy a magyaroknak is elmegy az eszük, s ballib woke-kormány alakul szép hazánkban.

Akkor aztán az Alkotmánybíróságunkat is megszállja ez a birodalmi kiszolgáló személyzet, ezek a Matusik- és Vasvári-félék, meg a Bencsik Andrást (első fokon) letöltendő börtönre ítélt Cserni Jánosok. Akkor tényleg vége lesz a dalnak.

Borítókép: Illusztráció (Fotó: Havran Zoltán)

Pilhál Tamás - www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN

DVD

A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
